

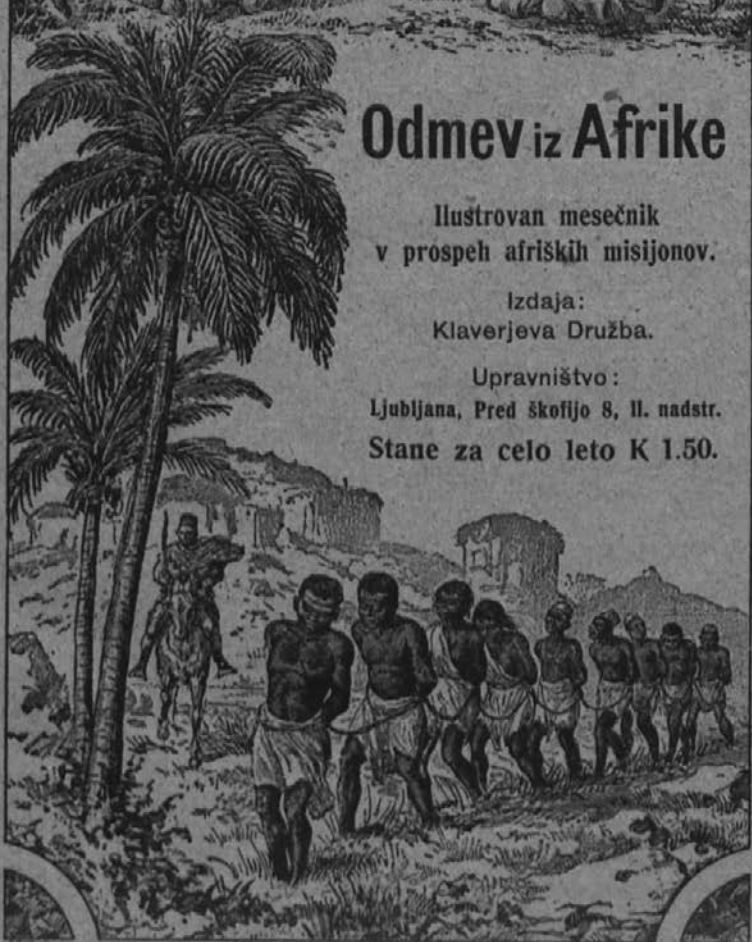

Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva Družba.

Upravništvo:
Ljubljana, Pred školjjo 8, II. nadstr.
Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v prospeh afriških misijonov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, nemškem, poljskem, italjanskem, francoskem, češkem, angleškem, portugalskem in madžarskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto K 1.50 Naroča se pod naslovom: Filijalka Družbe sv. Petra Klaverja, Ljubljana. Pred Škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, Rim, via dell'Olmata, 16.

Vsebina številke meseca svečana:

Zahvalno pismo prečastitih misijonskih škofov na glavno voditeljico Družbe sv. Petra Klaverja. — Pomen afrikanskih misijonov. — Misijonski dopisi: Apostolska prefektura Liberija. (P. Ogè apostolski vikar iz Monrovijske.) — Odkup deklie. (Sestra Lucina od sester dragocene krvi v Rombo.) Ne dajte se ustrašiti! — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Sliki: Vrt glavne hiše Družbe sv. Petra Klaverja v Rimu, via dell'Olmata. (priloga v svetlotisk.) — V upravnishvu glavne hiše Družbe sv. Petra Klaverja v Rimu.

Vsem častitim bralcem in prijateljem misijonov v vednost.

Ker smo vsled splošnega avstrijskega štrajka tiskarn prisiljeni tiskati v naši mali tiskarni v Marija Sorg mesečnik „Odmev“ in „Zamorski otrok“, ter razne druge tiskovine, katere smo sicer v tujih tiskarnah dali tiskati, prosimo velikodušne misijonske prijatelje za dobrohotno oprostitev, ker mora za časa trajnega štrajka „Odmev“ izhajati v manjšem obsegu strani.

V upravništvu glavne hiše Družbe sv. Petra Klaverja v Rimu.

Lyjonska Misijonska Družba za Afriko,

150, Cour Gambetta, Lyon.

*Visokorodna gospa grofica Ledóchowska
glavna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja,*

Rim.

Škofje g. Pellet, glavni voditelj afriških misijonov v Lyonu; g. Hummel, apostolski vikar Zlatega obrežja; g. Steinmetz, apostolski vikar v Dahomey; g. Duret, apostolski vikar v Nil-Delta; g. Terrien, apostolski vikar v Benin; č. p. Waller, apostolski prefekt Vshod. Nigerije; p. Kernivien, apostolski prefekt v Korthogo; p. Ogé, apostolski prefekt v Liberiji; p. Gorju delegat preč. g. škofa Moury, apost. vikar obrežja Slonove kosti, p. Leo Burg, delegat od p. Zappa, apostolski prefekt Zahodne Nigerije, navzoči na četrtem glavnem shodu Lyjonske misijonske družbe za afriške misijone, prosijo gospo grofico sprejeti njihovo spoštovanjapolno in globoko čutečo zahvalo za požrtvovalnost, z katero ona svojim dotičnim misijonskim pokrajinam daruje pomoč in podporo.

Lyon, 5. kimovca 1913.

Pomen afrikanskih misijonov.

Ako povzdignemo oči in pogledamo preko mej Kamerunskih tja na svetovno misijonsko polje, bode najprej zbudila našo pozornost dežela sinov Kamovih, črni del sveta. Predno pa si ogledamo tamkaj natančneje misijonski položaj, naj spregovorim nekoliko besed vobče o pomenu afrikanskih misijonov. V zadnjih letih se govori toliko in tako zanimivo o pomenu afrikanskega podjetja južne in vshodne Azije, da se mora temu nasprotno enkrat zopet tudi Afrika vrisati s svojimi njej lastnimi potrebami; ne, da bi hotel zabrisati nadkriljujoči pomen pomisijonjenja altarijskih, mongolskih in japonskih plemen v Aziji, ampak le, da navdušimo k novi gorečnosti za svoje misijonsko polje.

Afrika je po večini stara kulturna dežela, in sicer se gre za omiko — mislimo na Egipet in Kartago, — ki je na naše evropejsko stanje omike zelo vplivala; imamo torej dolžnosti do te dežele, koje ne morejo skazati azijske dežele. Afrika je bila v prvih stoletjih tudi krščanska dežela. Škofovskih stolic je na stotine, kakor lahko razvidimo iz listin cerkvenih zborov. Žalibog je kriva vera moč onih cerkev, ki so nam dale svetega Ciprijana in predvsem veleum Avguštinov in ljubko podobo njegove matere Monike, tako uničila, da se niso mogle zoperstaviti navalu mohamedanstva. In dežele, ki so videle takšen cvet krščanstva, in kjer so našli Goti še pogumne mučenike, so vendar vredne, da izkopljemo razvaline in zidamo nove cerkve. Materinski smisel cerkve, ki se kaže v ohranitvi imen starih škofovskih sedežev, — tudi preč. gosp. apostolski vikar palotincev je kakor znano, častni škof stare afrikanske škofije Paraetonije — naj bi vzbujal v nas posebno gorečnost do teh starokrščanskih mest. Mučeniki in spoznavalci, škofje in sveti puščavniki stare Afrike gotovo stoje ob božjem prestolu, ter prosijo za nesrečno Kamovo deželo novega krščanskega življenja.

Mnogo različnejše, kot ta premišljevanja pa govore današnje razmere v Afriki. Dežela je po večini na prav nizki stopinji omike, in sicer je ta nizka stopinja tako zelo združena s podnebnimi in zemeljskimi razmerami, da jo je težko trajno dvigniti. Če je naravna povzdiga kakega ljudstva zato misijonarju povod, tedaj ga kliče v prvi vrsti v Afriko. Toda vzemimo popolnoma z verske strani in imeli bomo dosti vzrokov, da pomagamo tem ubogim ljudem v njihovi bedi vsaj v verskem oziru. Razumljivo je, da se bodo na svojo revščino opozorjeni Afrikanci, tem rajši oklenili krščanskih resnic in obljub, kakor so bili vendar ubogi in stiskani vedno

prvi učenci krščanstva. V resnici so poskusi spreobračanja ravno v Afriki najbolj uspeli.

Nizka stopinja zamorca kaže se pred vsem v njegovih verskih oblikah, in to je blagovestniku posebno tehten povod, da se poda tja. S tem v zvezi je, da imamo v Afriki izvanredno slabo naravstveno stanje. Mnogoženstvo, sužnjost, strahovlada poglavarjev, žalostni položaj žen, čarovništvo in ljudožrtje ni nikjer bolj razširjeno, kot v Afriki. Kar vidimo v vzhodni Aziji deloma samo po povzdigi omike odpravljenih takšnih slabostij, mora tu misijonar pred vsem delovati na njih ugonobitvi. Ljudje so mnogo nesposobnejši, ko Kitajci in Japonci, da bi si pomagali sami in zato so popolnoma navezani na nas. Slaba volja in nestanovitnost zamorčeva potrebuje spodbude in vodstva od zunaj.

Navedeni vzroki dokazujejo obenem nadaljni pomen afrikanskih misijonov. Sicer se je zaslišal v najnovejšem času glas, ki je pripustil društvom za Afriko le mimoidočo opravičenost obstanka, opirajoč se pri tem na papeža Leona XIII. in pariškega nadškofa Riharda. Preč. gospod pomožni škof Rieder v Solnogradu pa so pribili v „Katoliškem cerkvenem glasniku“, da se izreki imenovanih dostojanstvenikov nanašajo le na protisuženjska društva, ne pa na misijonska, tako, da zavisi obstoj teh društev edinole od dosege njihovih ciljev. V resnici so pokazale dosedanje misijonske izkušnje, da še ne moremo kmalu misliti nato, da bi prepustili tamkaj nove cerkve samim sebi. Dobé se kmalu novokristjani, ki imajo tudi dobro voljo. Toda volja je slaba. Lahko še dolgo traja, da bo dosti globoko prodrli duh krščanstva in se praktično vzdrževal. S tem je v zvezi, da je sedaj malo upanja, da bi se našlo v Afriki dovolj voditeljskih in značajnih oseb, ki bi lahko upravljali službo mašnikov in katehetov brez vednega vodstva Evropejcev. Vzhodna Azija je v tem oziru mnogo boljša. Nezdravo podnebje povzročuje tudi pogosto menjavanje evropejskega perzonala in to zadržuje, poleg velikih jezikovnih težkoč istotako hitri razvoj. Afrikanski domačini tudi misliti niso vajeni, kakor moderno japonsko ali kitajsko ljudstvo, ki gre skozi ljudske šole in se zato poprej nagne k pojmovanju verskih življenskih vprašanj. K temu lahko v Aziji tudi mnogo dosežemo s tiskano besedo; to nam je za sedaj še v Afriki nemogoče, kajti omikancev, ki izhajajo iz brezverske vladne šole, je bore malo.

Posebna hipna potreba vzhodnoazijskih misijonov se po pravici utemeljuje s kulturnim preobratom v onih deželah. Razsodni opazovalci so videli za Afriko že pred leti prevrat v nevzdržnem prodiranju islama. Ako bo krščanstvo s svojimi

strogimi zahtevami hitro napredovalo, potem je jasno, da se bo islam s svojo ohlapno moralno še mnogo poprej razširil v Afriki. Dejstva temu tudi brezpogojno pritrjujejo. Propaganda celo deželo preplavajočih mohamedanskih trgovcev in direktno delo islamskih misijonarjev strašno napreduje. Naj ne obvelja njihova, ki so tako pesimistični (črnogledi), da bi si Afriko v njenem večjem delu prisvajali za bodočo islamovo državo. Neomikanci in brezvoljni zamorci, ki k temu nimajo niti narodne, niti verske zavednosti, se popolnoma nič ne morejo braniti proti islamski propagandi in mnogokrat se je že povdarjalo, da je islamov „spreobrnjenec“ najslabši misijonski predmet za krščanskega misijonarja, ki si ga mora sploh misliti. Neglede na hitro vzbujeno zagrizenost prerokovih privržencev, zgradijo malenkostno versko spoznanje, male prednosti nezadostne omike in površnost korana v npravstvenih zahtevah takšno steno pred misijonarjem, da obupa nad uspehom, kjerkoli jo ugleda. Znano je, kako slabi so bili uspehi med pomohamedanjenimi domačini; edina nizozemska Indija je pokazala srečnejše rezultate. Iz Madagaskarja poroča neki francoski protestanski misijonar (Evang. Missionsmagazin 1913, 4 zvezek, str. 427), da so tamošnji Mohamedanci „kljub, ali ravno radi svoje breztemeljne verske nevednosti misijonarju težko dostopni, se večinoma sploh ne spuščajo v razgovor, ampak prezirljivo molčijo.“ P. Nekes, P. S. M., pripoveduje v svoji knjižici „štiri leta v kamerunskem zaledju“ (7. — 12. tisoč, Limburg 1912, str. 70 sl.) o nekem umirajočem, od vseh zapuščenem haussu (mohamedancu), ki je z zadnjo močjo izpljunil krepčilo, koje mu je podal krščanski misijonar, ko ga je spoznal. In vendar se mora tudi islam pridobiti za krščanstvo! Pomen afrikanških misijonov je za sedanost in bodočnost zelo velik.

Naj se torej ne pozabi poleg brezdvomno važnejših interesov vzhodne Azije, na zelo pomenljive afrikanške kraje!

(„Zvezda zamorcev“.)

Misijonski dopisi.

Apostolska prefektura Liberija.

Prečast. o. Ogè, apostolski vikar, piše naši generalni voditeljci iz Monrovijske:

Ravnokar sem dokončal svojo prvo nadzorovalno potovanje v deželi Krujev in se čez vse zadovoljen vračam. Vspeh, ki je venčal naše prve napore, je velik. 150 otrok

obiskuje redno vsak dan naši šoli v Starem in Novem Lastownu; drugih 150 prihaja zdaj pa zdaj, kakor jim pripušča poljsko delo. Gorečnost je občudovanja vredna. Vsak večer je poduk v katekizmu, pri katerem je veliko število odraslih ljudi; nekaj jih je redno vsak dan pri sv. maši. Najnavadnejše molitve znajo dobro in jih molijo v angleškem ali v jeziku Krujev. Pesmi, ki jih je zložil o. Cessou v njihovem materinem jeziku, razveseljujejo staro in mlado.

Tomaž, neki mož, kojega posredovanju se imamo zahvaliti v prvi vrsti, da smo se lahko naselili v Sastownu, je bil zdaj skupno s svojo ženo krščen in je desna roka o. Cessou-a; vsa dela vzame nase in to s tako udanostjo, ki ki je zvišena nad vso hvalo.

V Novem Sastownu je imel o. Schermesser tudi takšno srečo, da je našel nekega mladega moža, ki je bil ravnotako pripravljen podpirati njegovo stremljenje. Tudi ta je že krščen, kakor tudi njegova žena.

17. listopada sem birmal pet naših novokrščencev in štiri dni pozneje dvajset drugih v Novem Sastownu. Približno isto število bo doseglo meseca malega travna tudi to srečo, prejeti ta sveti zakrament.

Naši dve hiši sta mnogo pretesni, da bi šli vsi naši pod streho in kljub našim pičlim dohodkom se bomo morali odločiti in postaviti na obeh krajih poslopja, ki nam bodo služila za cerkev in šolo. Ta poslopja bodo prostorna, toda priprosta, da se kolikor mogoče omeje stroški. Kljub temu potrebujemo 10.000 frankov. Toda, kje naj vzamem to svoto? Moj nepozabni prijatelj, škof Albert na Zlatem obrežju je navadno odgovoril na takšna vprašanja: „Skrbite danes, kar danes potrebujete in prihodnje skrbi pripustite ljubemu Bogu.“

Da rešim to pereče vprašanje, hočem slediti zopet svetu mojega globoko obžalovanega prijatelja, toda, ne da bi čisto tiho ne mrmral Viktor Hugo-vega verza: „Dajte vi bogatini, miloščina je sestra molitve.“

Odkup deklic.

Slovenska misijonska sestra Lucina, od sester dragocene Krvi v Romdo, piše naši generalni voditeljici sledeče:

Visokocenjena gospa grofica!

Prisrčno lepo se Vam zahvalim za slovenski „Odmev“, ki mi ga pošiljate! Z veseljem ga prebiram zato, ker je v mojem materinem jeziku natiskan in ker že enajsto leto nisem slišala ne ene slovenske besede.

Visokorodna gospa! Hočem Vam nadalje pripovedovati o našem misijonu in o naših zamorčkih.

Ubogih otrok imamo prav veliko v našem misijonu, izmed katerih je že nekaj prav pridnih deklet; kako so se spremenile iz divjih pagank v pohlevne deklice. Na čelu med vsemi je naša pridna Jozefina. To dekle je že sedmo leto pri nas sestrah in njeni prosti čas porabi vsaki dan v cerkvi pred sv. Rešnjim Telesom, ko se njene tovarišice zunaj igrajo, to je nič ne moti. Opazovala sem jo ob nedeljah popoldne, ko njene tovarišice gredo na sprehod s sestro in ona ne najde veselja na tem, ampak se poda rajši v cerkev pred sv. Rešnje Telo in moli z njenimi povzdignjenimi črnimi ročicami. To je ganljivo jo opazovati, gotovo moli za spreobrnjenje za svoje sobratce in sesterce, ki še ljubega Zveličarja ne poznajo. Tako mi je tudi obljubila, da bo še posebno lepo molila za vse naše dobrotnike v Evropi.

Zopet druga deklica je pribežala k nam sestram, je zvedela za nas, in je pribežala pozno en večer, in kar za njo je priletela njena divja mati, dekle nas je prosilo, da naj jo skrijemo. Mati ni zagotovo vedela, da je njeno dekle pri nas, iskala jo je po vseh kotih, in je razsajala in vpila, da je ni bilo mogoče poslušati, potem smo jo komaj odpravili in deklico smo skrili, da je ni našla. Drugo jutro je starka zopet na vse zgodaj pred durmi delovala in vpila, sestre smo jo po drugi strani iz naše hiše skrito deklico kar hitro v cerkev zapeljale in jo v zakristijo skrile, za las nam je manjkalo, da jo nam ni popred iz rok izdrla. Ko bi bilo dekle v cerkvi in ko bi bila starka jo tedaj v roke dobila, bi bila dekle pri priči usmrtila od jeze, a v cerkev si starka ni upala stopiti. Dekle nas je prosilo, da naj jo krstimo, da hoče postati kristjana, in res, kar tisto jutro so jo vsk. čst. gospod o. prednik krstili. Njena mati pride zopet in jo hoče nazaj imeti in rekli smo ji, da je deklica že krščena. Starka je divjala celo uro pri nas, ker je to desetletno dekle imela že prodano paganskemu ženinu za nekaj koz. Dekle se ni hotelo vrniti nazaj k materi, je ostalo pri nas sestrah in je zdaj prav pridno dekle. Njena mati se je od jeze hotela obesiti, je že visela na vrvi, po sreči je prišla neka kristjanka še do nje in je prerezala vrv in starka je bila še živa. Ona kristjanka jo je zapeljala k našemu vsk. čst. gospodu predniku, kjer so ji dali nekaj denarja, potem se je stara paganka pomirila. Jezila se je starka le zato, ker njena hčerka ni hotela paganskega ženina, ker ni hotel kristjan postati, in da je nekaj koz, ki jih ji je za dekle dal, starka že pojedla.

Ako pri takih priložnostih čst. misijonarjem denarja

manjka, tedaj imajo velike skrbi za svoje življenje, se reče, da misijonske sestre tudi ne izostanejo, namreč, če se tak divji pagan ujezi, zakaj mu njegovo nevesto odpeljemo in jo krstimo, tedaj nam sledi po življenju, ako ne dobi dobre plače za njo.

Tako so zelo trdi pagani tukaj pri nas v Rombi, posebno stari ljudje. Res imamo že lepo število kristjanov ali na tisoče je še paganov tukaj pri nas okoli.

Torej naj Bog plati vsem našim dobrotnikom, ki Vam visokorodni gospej dajejo miloščine za naše revne afrikanske misijone! Ker, ko bi te podpore ne imeli, ne mogli bi jih veliko krstiti.

Ne dajte se ustrašiti!

Apostolsko delovanje, ki živi le od vednih pozivov na usmiljenje vernikov, zahteva od onih, ki so poklicani v njegovo vodstvo, velike gorečnosti in preskušene vdanosti.

Naj bi se naši pospeševalci ne dali ustrašiti pred težavami, na koje zadenejo pri vpeljevanju in razširjanju našega podjetja. Delujejo za najzvišenejšo podjetje, sodelujejo na izvršitvi božjega zveličavnega načrta, po njih se razširja božje kraljestvo vedno bolj in bolj tudi med pagani. Njihov trud ne more biti brez sadu; seme, ki ga sejejo vzklije in nekega dne bo vzcvetelo. To trdno upanje, to duševno gledanje bodoče žetve, kakšna spodbuda za dušo duhovnika! Kakšno krepčilo v težkih urah! Ničesar ne stori človeka bolj močnega in mladega ko upanje. Znani francoski pisatelj René Bazin je krasno izrazil to z besedami:

„Biti mlad, pomeni, ohraniti si upanje, ta vzletna sila vere, ta najbolj možata izmed treh božjih čednosti; biti mlad se pravi, reči ne meriti z mero našega življenja, ne smatrati bitko za izgubljeno, ker smo bili ranjeni, ne se zmotiti v reči, čeprav se zmotimo sami na sebi; biti mlad se pravi posnemati onega dvaindevetdeset let starega papeža, ki je pisal krasne upapolne besede: „Devetnajst stoletij v plimi in oseki človeške nestalnosti preteklega bivanja nas uči, da gredo mimo viharji, ne da bi prodrli v najglobokejša dna! To je govornica večne mladosti! Prosim vas, **bodite mladi** v tem smislu.“

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim 2. oktobra. Danes opoldne se je srečno vrnila naša glavna voditeljica po trimesečni odsotnosti s svojo tajnico.

3. oktobra. Obisk apost. prefekta Benadir P. Alexander de Santi iz trinitarskega reda.

5. oktobra. Danes priredi Družba sv. Petra Klaverja dve predstavi s svetlimi podobami za gor. šleske romarje, popoldne za poljake in proti 1/29 zvečer za Nemce. Ljubezen romarjev do misijonov se pokaže jasno, kajti udeležba je polnoštevila. Ko je preč. rektor „Anima“ Brenner z vso prijaznostjo pozdravil Poljake, pojasni ena izmed sodalk v poljskem jeziku skiopatične podobe. Potem preč, g. župnik Dryzga iz Gor Šlezije, voditelj romarjev polaga vsem navzočim na srce važnost, pomagati misijonom. Sadovi ne-zostanejo. Neka sočutna poljakinja podari celo svoj svilen predpasnik za misijone. — Nemški govor in razložitev podob ima P. Rudisch, redemptorist z blagoslovapolnim vspehom.

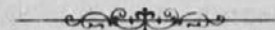
9. oktobra. Govor z svetlimi podobami o afriških misijonih za potnike iz Lucca ima ena sodalka (družbenica) v dvorani „Istituto Biblico“.

10. oktobra. P. Mambrini ima istotako govor z razlago svetlih podob v dvorani „Istituto Biblico“, in sicer za potnike iz Umbrie. Preč. škof iz Gubbio in mnogo duhovnikov počaste konferenco (zbor) z svojo navzočnostjo.

Mnogo italijanskih in nemških duhovnikov obiše naš muzej in kapelo.

14. oktobra. Obisk preč. P. Bluma, glavnega voditelja družbe Božje besede iz Steyla, kateri se nahaja mimoidoče v Večnem mestu.

13. novembra. Obisk č. P. Tappi iz družbe sinovi sv. Srca, pokrovitelj nove apostolske prefekture iz Bahr-el-Ghazal. Isti pride, da pozdravi našo gospo glavno voditeljico, katero pozna že 20 let in ji priporoči nove prav potrebne prefekture Betafo v Madagaskarju. Zidanje velike cerkve, katero bi rad postavil „zadosti veliko, za obseg (vsprejem) mnogih kristjanov in kolikor mogoče lepo, da pokaže Malgajcem smisel prave cerkve,“ ne napravi dobremu, apostolskemu misijonarju majhnih skrbi. Ali ne bi ljubi bralci „Odmeva“ pripomogli te skrbi zmanjšati?

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca svečana.

Dne 2. svečana, na praznik Marijinega očiščenja.

Dne 24. svečana, na praznik sv. apostola Matija.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Ponatis člankov iz „Odmeva“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Darovi

od 1. do 30. listopada 1913.

Za afriške misljone: Marijina družabnica 5 K, Potočnik M. nabrala 11 K, po Zajdala od neim. osebe 30 v, Žalmanek 2 K, Samic M. pridobila 12 K, Nastran F. 4 K, Jereb J. 1 K 12 v, Peternejl J. 1 K, Hadalin 1K, J. Hadalin 1 K. N. Hadalin 1 K, N. N. 3 K, po preč. g. P. Valerijanu 7 K, Dolinšek H. 5 K 60 v, Stare L. 5 K, Neimenovana 20 K, F. K. 3 K, dve neimenovani osebi 2 K, preč. župni urad v Št Vidu pri Zatičini 30 K 84 v, po nabiralniku 2 K 88 v, „Marijini vrtec“ za rožne vence 1 K, Kaplan M. za zvon 4 K. N. N. 4 K 92 v, Hrast I. 3 K.

Za sv. maše: Keržič M. 10 K, Gerčar B. 20 K, po Zajdala od neim. osebe 2 K, Rozman L. 2 K, Poženel M. 10 K, Pečolar J. 10 K, po Uršič T. 8 K, Mihelčič F. 2 K, Planko M. 6 K, Brenčič F. 2 K, Dolinšek H. 4 K, N. N. 2 K, N. N. 2 K.

Za stradajoče: N. N. 1 K, Filipič M. nabrala 1 K, Terjašek B. 4 K 40 v, Terjašek Ag. 1 K 60 v, Čolnarič J. nabral 11 K 14 v, Horvath A. nabrala 80 v, Hribar F. 3 K, Križanič M. 40 v, Koručnič A. 40 v, Böscherg T. 40 v, Gornik E. 40 v, Cokan E. 20 v, Oblak M. 20 v, Etjavec F. 10 v, Prelog M. 40 v, Cafuta P. 40 v, Gruškovnjak M. 30 v, Nosan Fr. nabrala 69 K 25 v, Planko M. 30 v, Kessler M. 50 v, Jarc P. 5 K, N. N. 2 K.

Za gobovce: Seljak A. 1 K.

Za odkup suznjev in botrinski darovi: Brenčič Fr. 6 K, Blekač 20 K, Kaplan M. botrinski dar za dečka na ime **Anton Kaplan** 30 K; Grebenc M., prispevek za odkup dečka, ki naj dobi ime **Jožef** 20 K; Lovšin M., prispevek k botrinskemu daru za dečka na ime **Martin** 20 K.

Za semeniščnike: Demšar J. 3 K 50 v, E Grill 2 K.

Za katehiste: Kostanjevec M. 5 K, Jarc P. 5 K.

Za kruh sv. Antona: N. N. 1 K, Kaplan M. 2 K, po Zarnik M. 2 K, Esih J. 3 K, Wochinz 5 K, Stupeca M. 40 v. N. N. 3 K, Dolinšek V. 10 K, preč. g. Palir 2 K, po F. Weratsch od malega Franceka 1 K, Zarnik M. 5 K, N. N. 20 v, Uršič T. 7 K, Demšar A. 2 K, Gerič B. 1 K, Cizmazija J. 1 K, F. Mihelčič 6 K, I. Petkovšek 1 K, N. N. 60 v, Štrukelj 60 v, Knaus 20 v, Sodija N. 2 K, Zarnik T. 3 K, po Fr. Kupčiču nabrano od Celjskih dobrotnikov 10 K, Ravnikar I. 1 K, Kodre F. 3 K, Curk M. 2 K, N. N. 5 K, Žibret A. 1 K, Orešnik U. 2 K, po nabiralniku 1 K 70 v, Dermelj 2 K, Komat A. 1 K, Šlemperger F. 2 K, M. Resnik 1 K, Kos N. 10 K.

Za Klaverjev vinar: Petriček 44 v, po Zajdala od neim. osebe 60 v, Slavic J. 1 K.

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov: 9 K, nabrano po: Sikula J. 13 K, Polak N. 3 K, Krč 2 K 50 v, N. N. 10 K, Horvath A. 32 K, po cerkvi presv. Srca Jezusovega 5 K, Miklin 2 K, Cvelbar J. 2 K, Krel 4 K, Oman T. 3 K, Drobnič T. 8 K, po preč. g. P. Valerijanu 1 K, Cerček T. 7 K, Jankovič K. 16 K, Petriček 2 K.

Za misijonsko zvezo: Tesnar F. 50 v, Kaiser 40 v, po preč. g. P. Valerijanu 2 K, Horvath J. nabrala 10 K 80 v, preč. g. A. Veranič 13 K.

Podporniški prispevki: Preč. g. V. Švigelj 8 K, Petkovšek I. 2 K po preč. gospodu J. Meršolj 8 K.

Skupna vsota 694 K 29 vinarjev.

Poslano v predmetih: Poljanec, M. Kraner R. in Križanič M.: rožne vence in podobice; Kaplan M. obleko in perilo za svoja dva kršćenca „Antona“ in „Marijo“, tudi šolske reči, kot božično darilo; od več oseb: rabljene znanke in štanjole.

Duševne prednosti.

za pospeševalce in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja.

Deležni so:

1. vsega zasluženja in vseh molitev misijonarjev v Afriki, katere podpira Družba;
2. molitev izpreobrnjenih zamorcev in hvaležnosti mnogih zamorskih otrok, ki se krstijo v smrtni uri;
3. del in delovanja družbenikov v zavodu sv. Petra Klaverja;
4. molitev, ki jih opravlja za nje vsak dan Družba;
5. sveče maše, ki se daruje tretjo nedeljo vsakega meseca v njihov namen, sv. obhajila, ki ga darujejo ta dan vsi udje zavoda za nje;
6. po smrti sv. maše, ki se služi tretji petek vsakega meseca v njihov dušni mir, in istotako sv. obhajila, ki ga darujejo vsi udje zavoda v ta namen;
7. sv. maše, ki se daruje vsako leto meseca listopada za umrle odpadnike in dobrotnike.

VINO

v korist afriških misijonov.

Vrsta vina	$\frac{1}{1}$ steklenice	$\frac{1}{2}$ steklenice	1 zabojček za po- kušnjo s 4 polste- klen. pošn. in zaboj.
Algeriski muškatovec . .	K 2.50	K 1.35	K 7.—
Malvoisie mi-sec [za sv. maše]	1.95	1.10	5.90
Malvoisie mi doux . . .	2.—	1.15	6.10
Malvoisie blanc doux . .	2.35	1.30	6.40
Malvoisie doux rouge . .	2.35	1.30	6.40
Samoški konjak	6.—	3.—	14.—

Vsa ta vina se dobivajo pri vinskem oddelku

Družbe sv. Petra Klaverja v Solnogradu, Dreifaltigkeitssgasse Nr. 12.

Oddajalnice so: Dunaj, I. Bäckerstraße 18. — Krakovo, ul. św. Anny 4. — Praga, IV. 33.

Obširni popisi za Avstro-Ogrsko in Nemčijo se dobijo zastonj.

Važno!

P. n. naročniki, kateri so še z naročnino za leto 1913 zaostali, se vljudno prosijo, naj bi ta dolg čimprej mogoče poravnali.